

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοιζίδης, χημικός μηχανικός/ μηχανικός περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοιζίδου, πολιτικός μηχανικός/ ακτομηχανικός, και η Σοφία Κατσαμπά, εκπαιδευτικός, που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife.

www.akti.org.cy

Για τις απόψεις/ σκόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Ακακίες!! Και άλλες τρελές ιστορίες!

Πήγες να δεις την καταστροφή στο δάσος μας;, με ρώτησε η καλή μου φίλη η Λία, όταν τη συνάντησα στον δρόμο. Το "δάσος" μας είναι το πάρκο της Αθαλάσσιας, και η καταστροφή έγινε στον όμορφο (μέχρι τώρα!!) πεζόδρομο, στο ύψος του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών. Είχα αρκετό καιρό να περάσω. Πήγα και έφριξα. Απίστευτη καταστροφή. Όπως μου είπε η Λία, η Οικολογική Κίνηση ρώτησε το τμήμα Δασών τι γίνεται. Η απάντηση "αποστομωτική": πρέπει να καθαρίσει ο τόπος από τις ακακίες!! Το τμήμα Δασών βάλθηκε να "συγυρίσει" τον τόπο, να σώσει την Κύπρο από τις κακές ακακίες (!) και να τα κάνει όλα... λίμπα! Οι φωτογραφίες μιλούν από μόνες τους: στην πρώτη βλέπετε το θεάρεστο και περιβαλλοντικά άμεμπτο έργο της μπουλντόζας, που καθαρίζει τον τόπο από τις ακακίες!! Στη δεύτερη φαίνεται η διπλανή περιοχή, όπως είναι τώρα, πριν την "εξυγιάνει" το τμήμα Δασών. Δυστυχώς δεν έχω παλαιότερες φωτογραφίες της περιοχής όπου έγινε "ίσωγμα". Κάποιες φορές, αφέλως, θεωρείς ότι θα είναι για πάντα εκεί η ομορφιά, που δίπλα της περνάς για χρόνια. Ιδιαίτερα όταν το όμορφο τοπίο βρίσκεται μέσα σε εθνικό δασικό πάρκο: ένα όμορφο γεφυράκι, ο πεζόδρομος φιδίσιος, με πυκνές ακακίες δεξιά και αριστερά, που την άνοιξη σε τρελαίνουν στα αρώματα και τον χείμαρρο από κίτρινο. Η απόλαυση του κάθε κουρασμένου. Όμως οι δημόσιες υπηρεσίες είναι πάντα εδώ για να μας εκπλήσσουν!

Της Ξένιας Ι. Λοιζίδου

Μα είμαστε στα καλά μας; Οι ακακίες μάς έφταιξαν; Τα λύσαμε τα όλα τα προβλήματά μας; Το τμήμα Δασών μάς έχει συνηθίσει σε πολύ σοβαρές αποφάσεις. Είναι ακατανόητο να παίρνει την μπουλντόζα ένας δημόσιος οργανισμός και να μπουκάρει στα αστικά δάση, γιατί "άξιππα" οι ακακίες θα καταστρέψουν τη χλωρί-

δα μας! Η αισθητική του χώρου δεν αποτελεί παράμετρο; Να αρχίσουμε να κόβουμε όλα τα μη ενδημικά φυτά, να δούμε τι θα μας μείνει. Να κόψουμε και τους φίκους που τους έφερε ο Μακάριος από τις Σεύχελλες και, φυ-

σικά, τους ευκαλύπτους γιατί ρουφούν τα υπόγεια νερά! Τις φοινικιές; Τι θα κάνουμε με την τεράστια αυτή απειλή της χλωρίδας του τόπου μας; Από τη μια το τμήμα Δασών, από την άλλη το τμήμα Γεωργίας! Αυτοί,

πάλι, με το πρόγραμμα εκριζώσεων των αμπελιών, έκαναν "κρανίου τόπο" τα άλλοτε καταπράσινα αμπελοχώρια μας! Μα είμαστε σοβαροί; Στην Κύπρο με την καλπάζουσα απερίμωση, που για να δούμε πράσινο γανιάζει το μάτι μας, είναι, λέω, δυνατόν τα αρμόδια κρατικά τμήματα να προωθούν εκριζώσεις, εκχερσώσεις και διάφορα τέτοια παλαβά σε άνυδρα φυτά; Στον Κάθηκα έβαλαν τον κόσμο να βγάλει τα άνυδρα αμπελία, και τώρα φυτεύουν όλοι μποστάνια και ελιές! Κουβαλούν το νερό με τις υδροφόρες! Αυτό θα πει συντονισμένη και συντεταγμένη υδατική, γεωργική και δασική πολιτική! Όταν οι Γερμανοί δίνουν επιδοτήσεις σε φυτείες, για να διατηρηθούν ως πράσινο! Όταν έχουμε νομοθεσίες που θα μπορούσαμε να εκμεταλλευτούμε για να επιδοτήσουμε τους αγρότες μας να κρατήσουν τις άνυδρες φυτείες τους ως πράσινο, ως προστασία από την απερίμωση, ως διατήρηση του τοπίου και χίλια άλλα.

Είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα; Μα ποιος θα τα σταματήσει; Η Κασσάνδρα μπορεί να μιλήσει: τα δάση μας θα "καθαριστούν" από τις ακακίες, τα χωριά μας θα ερημωθούν, αφού ακόμα εκριζώνονται τα ωραία μας αμπελία, τα ξινιστέρκα μας και τα μαύρα μας, κι εμείς θα διαμαρτυρόμαστε κάποιες φορές σιωπηλά, πιο έντονα μερικές φορές, σίγουρα πάντα εις ότα μη ακουόντων!

Είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα; Μα ποιος θα τα σταματήσει; Η Κασσάνδρα μπορεί να μιλήσει: τα δάση μας θα "καθαριστούν" από τις ακακίες, τα χωριά μας θα ερημωθούν, αφού ακόμα εκριζώνονται τα ωραία μας αμπελία, τα ξινιστέρκα μας και τα μαύρα μας, κι εμείς θα διαμαρτυρόμαστε κάποιες φορές σιωπηλά, πιο έντονα μερικές φορές, σίγουρα πάντα εις ότα μη ακουόντων!

ΖΩ!

Ζω σε έναν τόπο... όπου οι δημόσιες υπηρεσίες δικαιούνται να γράφουν τον πολίτη στα παλαιότερα των υποδημάτων τους!

Με αφορμή το κύριο σημερινό μας κεντρικό άρθρο: όταν πήγα με τις κόρες μου και είδαμε τις εκχερσώσεις της ακακίας στο όμορφο μονοπατάκι μας, είπα: θα βάλουμε το θέμα στον "Πολίτη" το Σάββατο. Και η 9χρονη Λήδα, με κυνισμό, μου είπε: και που τα βάζεις τα θέματα στην εφημερίδα, μαμά, τι γίνεται; Αυτό έχουμε πετύχει, συμπατριώτες. Να έχουν χάσει την πίστη τους στους θεσμούς τα 9χρονα παιδιά μας! Από αυτή τη στήλη έχουμε καταγγείλει, προειδοποιήσει, ενημερώσει για δεκάδες παρανομίες, τις περισσότερες φορές του ίδιου του κράτους. Κανείς δεν απαντά, γιατί κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να απαντήσει. Ατιμωρησία! Όμως η κοινωνία φτάνει σε όρια. Γιατί ο πολίτης δεν μπορεί να πληρώνει άλλο τα σπασμένα, δεν μπορεί να πληρώνει το κόστος λανθασμένων αποφάσεων, τις χρυσές καρέκλες της ΑΗΚ, τα πολυτελή ταξίδια των δημόσιων λειτουργών και των θεσμικών οργάνων στο εξωτερικό. Προσοχή!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... στους βυθούς της Κύπρου!

Και για να μην είναι όλα μαύρα στη σημερινή μας σελίδα: ο οργανισμός CYMEPA, οι φίλοι της θάλασσας (και δικοί μας καλοί φίλοι!) με έδρα τη Λεμεσό, γιόρτασε αυτές τις μέρες τα 20χρονά του! Αντί ευχετήριας κάρτας, δη-

μοσιεύουμε μια όμορφη υποβρύχια φωτογραφία από την εκστρατεία καθαρισμού βυθού, που κάνει κάθε χρόνο η CYMEPA μαζί με τον Όμιλο Αυτοδυτών ΤΕΥ-ΑΤΗΚ. Να, ο βυθός μας μοιάζει με σκουπιδότοπο, αλλά αυτό θα το συζητή-

σουμε μια άλλη φορά! Σήμερα, Χρόνια Πολλά ευχόμαστε στη CYMEPA, και πάντα γεροί και δυνατοί στον αγώνα τον καλό! (η φωτογραφία από το portal <http://www.scubadiversclub-tcy.com.cy/>).

ΕΛ